

z dnia 25 kwietnia 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Międzychodu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) - **Rada Miejska Międzychodu** uchwala, co następuje.

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Sołtysa wsi Gorzyń na działalność Burmistrza Międzychodu, uznaje się skargę za bezzasadną, z przyczyn określonych w zawiadomieniu o sposobie załatwienia skargi, stanowiącym Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wraz z Załącznikiem podlega przekazaniu skarżącemu.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Międzychodu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej Międzychodu
Stefan Niedziółka

Załącznik do Uchwały Nr XL/375/2017
Rady Miejskiej Międzychodu
z dnia 25 kwietnia 2017 r.

Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi

Pismem z dnia 10 stycznia 2017 r. Sołtys wsi Gorzyń - p. Jarosław Grzelachowski (dalej: *Skarżący*) - złożył do Rady Miejskiej Międzychodu skargę na działalność Burmistrza Międzychodu - p. Krzysztofa Wolnego.

W przedmiotowej skardze ww. podniósł, że Burmistrz Międzychodu - wydając Zarządzenie Nr OG.0050.102.2016 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie *ustalenia stawek czynszu najmu świetlic wiejskich stanowiących własność Gminy Międzychód* - przekroczył swoje kompetencje i wszedł w uprawnienia Rady Miejskiej. Jednocześnie Skarżący wskazał również, że na ww. Zarządzenie złożył odwołanie do Wojewody Wielkopolskiego i uznanie przez ten organ, że jest ono *w całości nieważne, jako sprzeczne z prawem, gdyż zostało wydane z rażącym naruszeniem obowiązującej litery prawa, która nie przyznaje legitymacji Burmistrzowi Międzychodu do podejmowania zarządzeń leżącym w gestii Rady Miejskiej Międzychodu (...)*.

Pismem z dnia 17 stycznia 2017 r. Przewodniczący Rady Miejskiej Międzychodu poinformował Skarżącego, że ustosunkuje się do pisma po rozpatrzeniu przez Wojewodę Wielkopolskiego odwołania, które również wniósł.

Pismem z dnia 27 lutego 2017 r. Sołtys wsi Gorzyń skierował dodatkowo skargę na działalność Rady Miejskiej Międzychodu.

Zgodnie z art. 15 i art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* - Rada Miejska Międzychodu jest organem kontrolnym w stosunku do działalności Burmistrza Międzychodu i uprawnienia te wykonuje poprzez Komisję Rewizyjną Rady Miejskiej Międzychodu.

Pismem z dnia 6 marca 2017 r. Przewodniczący Rady Miejskiej Międzychodu zwrócił się do Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej Międzychodu o ustosunkowanie się przez Komisję, co do zasadności złożonej skargi przez Sołtysa wsi Gorzyń.

Komisja Rewizyjna, podczas posiedzenia odbytego dnia 13 marca 2017 r., zapoznała się ze złożoną skargą oraz treścią pisma Burmistrza Międzychodu (Nr BR.0711.1.2017 z dnia 8 lutego 2017 r.), które to pismo zostało skierowane do Wojewody Wielkopolskiego w związku ze złożonym przez Skarżącego odwołaniem do tego Organu od Zarządzenia będącego przedmiotem niniejszej skargi.

W piśmie ww. Burmistrz Międzychodu wskazał i omówił wszystkie wątpliwości, które zostały podniesione przez Skarżącego, a stały się podstawą do sformułowania zarówno odwołania do Wojewody Wielkopolskiego, jak i skargi na działalność Burmistrza złożonej do Rady Miejskiej Międzychodu na Zarządzenie Burmistrza Międzychodu Nr OG.0050.102.2016 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie *ustalenia stawek czynszu najmu świetlic wiejskich stanowiących własność Gminy Międzychód*.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej, pismem z dnia 23 marca 2017 r., poinformował Przewodniczącego Rady Miejskiej Międzychodu, że Komisja Rewizyjna stoi na stanowisku, iż Burmistrz Międzychodu mógł wydać zarządzenie będące przedmiotem skargi. Jednocześnie Komisja wskazała, że sposób publikacji tego Zarządzenia oraz *sposób zmiany jego treści* budzi wątpliwości.

Pismem Nr KN-XI.1410.13.2017.1 z dnia 22 marca 2017 r. (doręczonym Radzie Miejskiej Międzychodu dnia 27 marca 2017 r.) Wojewoda Wielkopolski poinformował, że *w wyniku przeprowadzonego postępowania nadzorczego nie stwierdził by Zarządzenie Nr OG.0050.102.2016 Burmistrza Międzychodu z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie ustalenia stawek czynszu najmu świetlic wiejskich stanowiących własność Gminy Międzychód, zawierało uchybienia prawne dające podstawę do wydania rozstrzygnięcia nadzorczego w przedmiocie jego nieważności*.

Rada Miejska Międzychodu powołując się na ww. stanowiska stwierdza, co następuje.

Przedmiotem skargi na działalność Burmistrza Międzychodu było wydane przez ten organ Zarządzenie Nr OG.0050.102.2016 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie ustalenia stawek czynszu najmu świetlic wiejskich stanowiących własność Gminy Międzychód, jako - zdaniem Skarżącego - przekraczającego kompetencje Burmistrza, a tym samym ingerujące w kompetencje Rady Miejskiej.

Poglądu tego nie podziela zarówno Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej Międzychodu, jak i niezależny oraz odrębny organ kontroli działalności samorządu gminnego, jakim jest Wojewoda Wielkopolski, który to sprawuje nadzór na działalnością właśnie w zakresie kryterium zgodności działań z prawem.

Rada Miejska Międzychodu podziela powyższe stanowiska i uznaje za swoje, wskazując na okoliczności, które jej zdaniem przemawiają za uznaniem skargi jako bezzasadnej.

- 1) Burmistrz Międzychodu był organem uprawnionym do wydania przedmiotowego zarządzenia, jako podmiot uprawniony do gospodarowania mieniem komunalnym, zgodnie z treścią art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.). Określenie przez Burmistrza stawek najmu świetlic wiejskich należy do jego kompetencji, zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 25 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami i wobec braku regulacji statutowej nie ma podstaw do uznania, iż zarządzenie narusza art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym lub art. 48 tejże ustawy.
- 2) Ustawa o gospodarce komunalnej normuje, jak to wskazuje art. 1 ust. 1 i 2, zasady i formy gospodarki komunalnej jednostek samorządu terytorialnego, polegające na wykonywaniu przez te jednostki zadań własnych, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej. Gospodarka komunalna obejmuje, w szczególności zadania o charakterze użyteczności publicznej, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych.
- 3) Stawki czynszu i wynajem świetlic wiejskich – jak to wskazuje § 1 Zarządzenia Burmistrza – dotyczą znacznie obszerniejszego zagadnienia niż gospodarka komunalna. Zarządzenie normuje możliwość wynajmu świetlicy nie tylko dla mieszkańca wspólnoty (jak stanowi ww. ustawa), a daje takie uprawnienie również osobom nie będącymi mieszkańcami Gminy Międzychód, ale także dla podmiotów prawnych. Przedmiotem Zarządzenia nie są – w znacznej części – kwestie związane z zaspokajaniem potrzeb zbiorowych (jak stanowi ustawa), gdyż obejmuje ono swoim zakresem udostępnianie tych pomieszczeń również na potrzeby związane z uroczystościami rodzinnymi, szkoleniami, prezentacjami, itp., czyli takimi które z całą pewnością nie mieszczą się w definicji gospodarki komunalnej, ale także w definicji zbiorowych potrzeb ludności oraz świadczenia usług powszechnie dostępnych.
- 4) Postanowienia Zarządzenia (§ 5) wyraźnie wskazują na okoliczność, iż do udostępniania świetlic dla potrzeb zebrań, spotkań z mieszkańcami i spraw związanych z sołectwem i gminą (czyli zbiorowych potrzeb ludności), postanowienia te nie znajdują zastosowania. Zarządzenie nie znajduje zastosowania do sfery działalności wewnętrznej jednostki, jaką jest gmina, ale do sfery działalności zewnętrznej. Zarządzenie w żaden sposób nie ogranicza swobody działalności sołectwa, jako jednostki pomocniczej gminy, ani tym bardziej mieszkańców sołectwa, jeśli przedmiotem ich czynności są obszary związane z zaspokajaniem potrzeb zbiorowych mieszkańców i dotyczą usług komunalnych.
- 5) Umożliwienie sołtysom wynajmu świetlic wiejskich na cele niezwiązane z zaspokajaniem zbiorowych potrzeb wspólnoty sołectkiej jest przykładem działalności zarobkowej, czyli takiej która wykracza poza ramy ustawy o gospodarce komunalnej.

Mając powyższe na względzie, Rada Miejska Międzychodu, stwierdza że skarga złożona przez Sołtysa wsi Gorzyń - p. Jarosława Grzelachowskiego na działalność Burmistrza Międzychodu - p. Krzysztofa Wolnego, jest bezzasadna, a tym samym zasadnym jest jej odmowne rozpatrzenie.

POUCZENIE

Zgodnie z dyspozycją art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego - Rada Miejska Międzychodu informuje, że wskutek uznania skargi za bezzasadną, jeśli Skarżący ponowi ją bez wskazania nowych okoliczności - wówczas Rada może podtrzymać swoje stanowisko (zaprezentowane powyżej), nanosząc odpowiednią adnotację w aktach sprawy, bez zawiadamiania Skarżącego.

PRZEWODNICĄCY
Rady Miejskiej Międzychodu
Stefan Niedziółka